

Sygn. akt III CNP 4/15

POSTANOWIENIE

Dnia 17 czerwca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Gudowski

w sprawie z powództwa J. P.
przeciwko A. P.
o rozwód,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 17 czerwca 2015 r.,
na skutek skargi pozwanego
o stwierdzenie niezgodności z prawem
prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego w Krakowie
z dnia 24 października 2012 r., sygn. akt I ACa 967/12,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

Pozwany wniósł skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 24 października 2012 r. wydanego w sprawie o rozwód, wskazując na naruszenie prawa procesowego (art. 378 § 1, art. 382, art. 233 § 1, art. 227, art. 228, art. 232, art. 210 § 1 w związku z art. 217 § 1 k.p.c.) oraz podnosząc sprzeczność zaskarżonego wyroku z tymi przepisami.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga przewidziana w art. 424¹ k.p.c. jest specjalnym procesowym środkiem prawnym, którego celem jest stwierdzenie, że prawomocne orzeczenie sądu drugiej instancji (wyjątkowo – pierwszej instancji) jest niezgodne z prawem. Chodzi o niezgodność orzeczenia z prawem przedmiotowym, tj. z przepisem prawa pozytywnego, z którym koliduje zawarte w orzeczeniu rozstrzygnięcie co do istoty.

Jest oczywiste, że orzeczenie orzekające rozwód nie może być co do zasady sprzeczne – z wyjątkiem dotyczącym naruszenia art. 321 § 1 k.p.c. – z przepisami prawa procesowego, a zwłaszcza z wymienionymi przez skarżącego w skardze; w rozpoznawanym przypadku sprzeczność ta mogłaby ewentualnie dotyczyć prawa materialnego, a zwłaszcza przepisów kodeksu rodzinnego i opiekuńczego, będących podstawą orzekania rozwodu i rozstrzygania roszczeń z tym związanych. Takich przepisów skarżący jednak, wbrew wymaganiu art. 424⁵ § 1 pkt 3 k.p.c., nie wskazał.

Skarżący nie uprawdopodobnił także realnie poniesionej szkody; nie wskazał cywilistycznego i faktycznego mechanizmu jej powstania oraz nie opisał jej następczego związku z wydaniem zaskarżonego orzeczenia. Odwoływanie się do alimentów za okres 20 lat wstecz, bo na to może wskazywać ich określenie jako „niezapłaconych”, bez uwzględnienia aspektu przedawnienia i innych konstrukcyjnych elementów powstania i przejawów szkody (art. 361 k.c.), dodatkowo przemawia za niespełnieniem wymagania określonego w art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 424⁸ § 1 k.p.c.).

